

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸਤੱਤਰਵਾਂ

੧,੪੪,੦੦੦ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਾ: ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ

Jeff Pippenger
2024-04-07

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗਬਰੀਏਲ ਵੱਲੋਂ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਛੇਹ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਛੇਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮੀਕਾਏਲ ਨੇ ਛੁਹਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਤਰ ਆਇਆ ਸੀ।

ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਮੀਕਾਏਲ ਦਾ ਉਤਰਨਾ 2023 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਖਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਉਹ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਜੀ ਉੱਠ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ, "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ।"

ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਚਾਰ ਪਵਣਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲਿਆਇਆ। ਪਹਿਲਾ ਆਦਮ ਸੰਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਉੱਤੇ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਆਦਮ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਮ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁਆਸ ਫੁਕਿਆ।

ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਉਸ ਕਾਰਕ "marah" ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਤਦ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਗਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤੀ, ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, "ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ" ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ," ਅਤੇ ਫਿਰ "ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਡਰ ਪੈ ਗਿਆ," ਅਤੇ ਫਿਰ "ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ।"

ਪਹਿਲਾਂ, ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜੇ ਹੋਏ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਨੰਦ ਮਨਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਭੈ ਆ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ, ਉਹ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਸੀ। ਨੀਂਦ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਕਹੇ ਗਏ ਬਚਨ ਸੁਣੇ।

ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਚਰਜ ਨਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੜੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਏਗੇ। ਯੂਹੰਨਾ 5:28.

ਫਿਰ ਗਬਰਾਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਖੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਗਬਰਾਏਲ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣੇ, ਪਰ ਉਹ ਗੁੰਗਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰਤਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਨੀਲਮ ਪੱਥਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਦਿੱਸਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਸਮਰੂਪਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਰੂਬੇ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਰ੍ਹੰ ਪਾਸੇ ਅੱਗ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਮੈਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰ੍ਹੰ ਪਾਸੇ ਚਮਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਖਾ ਦੇ ਦਿਨ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਧਨੁਖ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਚਮਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਚਰ੍ਹੰ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:26-2:2.

ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਧੂੜ ਤੱਕ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਹੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਬਚਨ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ "ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ।" ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਬਚਨ" ਹੀ ਉਹ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਗਬਰੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹ ਨਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੇਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੇਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੇਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਏਗੇ।

ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਲਿਆਏ ਅੰਗਾਰੇ ਨਾਲ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਬੋਲ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਹ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਦੇ

ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਛੂਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਛੂਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਈ। ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਆਰੋਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਧਿਆਰੋਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਰਚਿਤ ਹੈ: ਉਸ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਿੰਨ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਇਕ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਰਖ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਦੂਜਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਲਿਟਮਸ ਟੈਸਟ) 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ 1856 ਦਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ 1863 ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਣ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਤ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਜੇ ਹੁਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ (ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਰਖ), ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੌਣ ਸਿਆਣੀ ਕੁਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1849 ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਸੀ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ 1849 ਤੱਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਰਹੇ ਸਨ। 1850 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। 1851 ਦੇ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ Review ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਚਾਰਟ ਦਾ ਵਿਗਿਆਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 1842 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਜੋ ਜੋਤਿ ਆਈ ਸੀ, ਉਹ

ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਉਹ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ; ਅਤੇ 1856 ਵਿੱਚ ਉਸ ਜੋਤਿ ਦਾ ਸਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਜੋਤਿ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

1856 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਜੋਤਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ—ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਸੀ—ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਜੋਤਿ ਵੀ ਸੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1856 ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੋਤਿ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਉਸ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦਾ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਓਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। 1863 ਦਾ ਵਿਦਰੋਹ ਤੀਜੀ, ਅਤੇ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਸੀ, ਜੋ ਇਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀਪੂਰਨ ਚਾਰਟ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ।

19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ 1843 ਦੇ ਅਗੂਆ ਚਾਰਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਚਲਚਲਾਹਟ ਉੱਤੇ ਆਈ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲਚਲਾਹਟ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਆਈ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਜੋ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ 1850 ਵਿੱਚ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ 2023 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮੁਰਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। 1851 ਤੱਕ, ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 2023 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਭੇਟ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ “ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ।” ਉਹ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵੇਖੇਗਾ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਜਾਗਰਣ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਸ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਦਾਨੀਏਲ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸਭ ਉਸ ਮਨੁੱਖੀ ਤੱਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਦਿਵਯ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਆਨ “ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ; ਉਹੀ

ਹਵਾ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਣਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਮਿਲ ਕੇ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ (ਪੁਰਬੀ) ਹਵਾ ਅਤੇ (ਉੱਤਰੀ) ਰਾਜੇ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ।

ਪਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:44।

1856 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੋਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਜੁਲਾਈ, 2023 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਯੇਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਵੱਜਣੀ ਸੀ। ਯੇਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੀਕਾਇਲ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ, ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲੋਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿੰਦੂ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਤਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਇਤ ਸੋਲਾਂ ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਤੀ 200 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਾਨਿਯਮ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ 1989 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਅਗਲੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ (ਰੂਸ) ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਯੁਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ) ਸਮੇਤ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧ, ਜੋ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਤੀਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਜਿਵੇਂ ਚੱਕਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਜਟਿਲ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਟਿਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਿਵਿਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ, ਉਹ ਜੋ ਕਰੂਬੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਹਰ ਕੌਮ ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸਾਹੁਲ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿਆਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

“ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ‘ਮੈਂ ਹਾਂ’ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਵਿੱਚ ਕੜੀ ਨਾਲ ਕੜੀ ਜੋੜਦਿਆਂ, ਬੀਤੇ ਅਨੰਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੰਤ ਤੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹਾਲੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਲਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦੰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਪੱਗੜੀ ਹਟਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਮੁਕਟ ਉਤਾਰ ਦੇ: ... ਜੇ ਨੀਵਾਂ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਜੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਰ ਨਾ ਰਹੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ।” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 21:26, 27।”

“ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਜ ਲੜੀਵਾਰ ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਇਹ ਫਿਰ ਨਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ।”

“ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਧਾਰਕ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੀ: ‘ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਸੁਣੋਗੇ... ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ, ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਹੋਣਗੇ।’ ਮੱਤੀ 24:6, 7।”

“ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਂ ਸਾਰੇ ਜੀਵਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਰੁਚੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੇਤਾ, ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਮਨੁੱਖ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਟਿਕਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤਣਾਉਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਤੱਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ—ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਕਟ ਦੀ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ।”

“ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੁਣ ਕਲੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਵਹਿਣ ਜਦ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੁੱਟ ਪੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਐਸਾ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕੋਈ ਕਲਮ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ।”

“ਬਾਈਬਲ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਅੱਗੋਂ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਧੁਨੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕੰਬਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਕਰਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।”

“ਦੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਰ੍ਹੰ ਪਾਸੇ ਖਿਲੇਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ... ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਦੀਵੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਪ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਜਾੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ... ਡਫ਼ਾਂ ਦੀ ਰਸਭਰੀ ਧੁਨ ਰੁਕ ਗਈ ਹੈ, ਅਨੰਦ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਲਾਹਲ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀਣਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਠੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਯਸਾਇਆਹ 24:1-18।

“ਹਾਏ ਉਸ ਦਿਨ ਉੱਤੇ! ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਨਾਸ ਵਾਂਗ ਆਵੇਗਾ... ਬੀਜ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਢੇਲੀਆਂ ਹੇਠ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਭੰਡਾਰਘਰ ਉਜਾੜੇ ਪਏ ਹਨ, ਕੋਠੇ ਢਹਿ ਗਏ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਨ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਸ਼ੂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਹ ਰਹੇ ਹਨ! ਗਊਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਚਰਾਗਾਹ ਨਹੀਂ; ਹਾਂ, ਭੇੜਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵੀ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਹਨ।’ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਬੇਲ ਸੁੱਕ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਕੁਮਲਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਨਾਰ ਦਾ ਰੁੱਖ, ਖਜੂਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਵੀ, ਅਤੇ ਸੇਬ ਦਾ ਰੁੱਖ, ਅਰਥਾਤ ਖੇਤ ਦੇ ਸਭ ਰੁੱਖ, ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੰਦ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਯੇਏਲ 1:15-18, 12.”

“ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਹੈ; ... ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਤੂੰ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ, ਯੁੱਧ ਦਾ ਨਗਾਰਾ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਾਸ ਉੱਤੇ ਨਾਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

“ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਉਹ ਬੇਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਨੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਨਣ ਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਉਹ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਬੀਆਂ ਹੱਲੇ ਹੱਲੇ ਹਿਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਉੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਫਲਵੰਤ ਥਾਂ ਇਕ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਢਾਹੇ ਗਏ ਸਨ।’ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 4:19, 20, 23-26।”

“ਹਾਏ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ: ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 30:7।” Education, 178-181.